

CREATIVE

SEB

Călătorii în lumea mare și în lumea imaginației

Cuprins

O călătorie către sine

Gânduri și emoții în pragul vacanței-Radu Raisa

Tabăra- Mara Miloș

Jurnal de călătorie-Ana Maria Dragomir

Croșetatul, pasiunea mea...Maria Cristescu

Cine sunt? - Psiholog Elena Nițu

Călătorii în jurul lumii

Ce este ziua copiilor? Sofia Calcișcă

**Locuri mai puțin cunoscute din Europa -Anastasia
Mihăilescu**

Ghid de vacanță în Sardinia, Italia- Mara Milos

Top 4 țări de vizitat anul acesta- Calcișcă Daria

**Călătoriile în natură, beneficiu pentru minte și corp-
Calcișcă Daria**

Cuprins

Călătorii în jurul lumii

Tradiții și obiceiuri în Spania-Bădoi Ilincea

CE TREBUIE SĂ ȘTII CÂND ÎȚI ALEGI DESTINAȚIA?

-Radu Raisa, Daria Calcișcă și Mara Milos

Călătoria în muzică- Chivaru Carina

Trendul anului- Maria Cristescu

Mijloacele de transport

Istoria motocicletelor -Milos Mara

Mijloacele de transport – Vapoarele și importanța lor în

lume -Radu Raisa, Daria Calcișcă și Mara Milos

Căruța Radu Raisa, Daria Calcișcă și Mara Milos

Metroul Radu Raisa, Daria Calcișcă și Mara Milos

**Istoria mijloacelor de transport Ciocănescu Tudor
Avionul Tudose Vlad**

**Poluarea cauzată de mijloacele de transport: O problemă
urgentă Radu Raisa**

Cuprins

Călătorii în spațiul imaginației

***Jurnalul unei pietre- Iosif Ungureanu, Vladimir Olaru,
Rebeca Diac***

Fluturile de apă- Maria Cristescu

Svetlana -Natalia Roșu

Gândăcelul înfricoșător Sofia Pușcașu

Smorg Iosif Ungureanu

Cireșarii- Eric Stoicescu

EXPERIENȚA BOOVIE -Milos Mara, Eric Stoicescu

Lectura și arta vieții- Răzvan Simon

Importanța lecturii- Anastasia Cristian

O lume fără verde- Eric Stoicescu

O lume fără verde- Radu Raisa

Projekte Auf Deutsch

Die rumanische Küche Erstellt von Anamaria Dragomir

Beufsalat Erstellt von Anamaria Dragomir

Meine Kleidung Erstellt von Andrei Drăghici

Walnusskuchen Erstellt von Carina Chivaru

Projekte Auf Deutsch - Erstellt von Ingrid Balea

Projekte Auf Deutsch - Erstellt von Lavinia Olteanu

Projekte Auf Deutsch - Erstellt von Lorena Toader

Projekte Auf Deutsch - Erstellt von Maria Cristescu

Projekte Auf Deutsch - Erstellt von Natalia Roșu

Projekte Auf Deutsch - Erstellt von Ștefan Negrea

Projekte Auf Deutsch - Erstellt von Radu Ruxandra

Projekte Auf Deutsch - Erstellt von Sofia Calcișcă

**Projekte Auf Deutsch - Erstellt von Sofia Pușcașu, Rebeca
Diac, Sarah Stoicescu, Bianca Velicu, Vladimir Olaru,
Iosif Ungureanu**

Artiștii de la SEB

Adrian Matei

Alexandra Cazan

Anastasia Mihăilescu

Irina Mandache

Natalia Roșu

Rareș Nichita

Sophia Apostol

Afis „Un remediu pentru mediu” clasa a V-a

Afis „Un remediu pentru mediu” clasa a VI-a

Afis „Un remediu pentru mediu” clasa a VII-a

Afis „Un remediu pentru mediu” clasa a VIII-a

Mara Milos

CREATIVE
SEB

Gânduri și emoții în pragul vacanței

Pe măsură ce se apropie vacanța de vară, inima mea bate mai repede de entuziasm. Este o senzație vibrantă, plină de bucurie. Anul acesta, vacanța are o semnificație specială pentru mine deoarece urmează să încep clasa a VIII-a, iar aceasta este ultima vacanță pe care o voi petrece în acest mod, înainte de a face trecerea către liceu.

Gândul la zilele lungi de vară mă face să zâmbesc. Visez la plaje însorite, la valurile care se sparg de țărm și la seri petrecute cu prietenii la foc de tabără. Fiecare moment liber va fi o oportunitate de a explora, de a descoperi locuri noi și de a trăi aventuri de neuitat. Vreau să mă bucur de fiecare clipă, să râd, să dansez și să mă simt liberă, fără griji.

În același timp, mă simt motivată să profit de această vacanță pentru a învăța lucruri noi. Vreau să îmi îmbunătățesc abilitățile de înot, să învăț să fac surfing sau poate chiar să încerc să îmi dezvolt talentul artistic. Vacanța nu va fi doar despre distracție, ci și despre descoperirea pasiunilor mele.

Știu că anul viitor va aduce provocări noi și că va trebui să mă concentrez mai mult asupra studiilor, așa că vreau să îmi fac această vacanță memorabilă. Voi explora fiecare colțișor al verii, voi merge la festivaluri, voi călători și voi crea amintiri care să mă însoțească în anii ce vor urma.

Pe măsură ce ultimele zile de școală trec, emoțiile mele cresc. Îmi fac planuri cu prietenii, ne gândim la excursii și activități pe care să le facem împreună. Vrem să ne bucurăm de fiecare zi a vacanței și să ne asigurăm că ne vom distra din plin.

Aștept cu nerăbdare să încep această aventură de vară, să îmi umplu sufletul cu bucurie și să trăiesc fiecare moment cu intensitate. Vacanța este o oportunitate de a mă relaxa, de a mă distra și de a mă pregăti pentru noul capitol care mă așteaptă.

În această ultimă vacanță de mare distracție, sunt hotărâtă să fac totul să conteze, să îmi creez amintiri de neuitat și să mă bucur de fiecare clipă!

RADU RAISA MARIA cls.aVII-a

Tabăra

Când am vrut să-mi pun ideile cap la cap ca să vă pot povesti tot ce îmi amintesc despre o săptămână de distracții nemaipomenite, mi-am amintit de această tabără. Mai bine spus, aceste tabere. M-am gândit că poate aș putea face o comparație dintre ce înseamnă „tabără” acum pentru mine și ce însemna „tabără” tot pentru mine, dar în urmă cu 6 ani. Uitați cum sună:

Suntem în 2018, iar eu de-abia aștept să încep clasa I. M-am plictisit enorm în pregătitoare. Acum, sincer, am câteva emoții, dar nu legate de școală, pentru că a început vacanța de vară deja. Însă voi pleca în prima mea tabără, alături de toți colegii mei de clasă. Mergem la Azuga, și vom sta 7 zile. E prima dată când voi dormi singură așa de departe de casă...

În ziua plecării, am mers la gară și m-am distrat cu singura mea colegă de clasă. Am vorbit o grămadă pentru că amândouă eram extrem de entuziasmate pentru următoarele zile. În tren, ne-am plictisit. Am stat și ne-am jucat diverse jocuri și cu băieții.

Am participat la o groază de activități distractive.

Pe timp de seară, însă mi-a fost greu să adorm aflându-mă într-un loc nou.

În rest, îmi amintesc de o tiroliană la care am mers. A fost o experiență de neuitat, deoarece am fost nevoită să îmi înving teama de înălțimi. Toți colegii mei se dădeau fără frică și emoții, iar eu stăteam împreună cu colega cu care discutam. Ei nu îi era frică. Stăteam, privindu-i pe ceilalți distrându-se, eu pierzând o experiență unică. În cele din urmă, am reușit să îmi adun gândurile și m-am dat pe tiroliană. O lecție foarte importantă. Eram fascinată de cât de frumos era peisajul din jur când alunecam rapid spre cealaltă platformă. Nu am regretat nici o secundă faptul că mi-am ignorat temerile.

Iar acum, vara anului 2024... o tabără de neuitat. Am ajuns la cazare în scurt timp după ora plecării. Un drum până la Fundata n-a fost întocmai simplu cu un autocar plin de copii. Am ajuns acolo, în același loc pe care mi-l aminteam din 2023.

De prima dată, m-a fascinat natura de acolo. Nu mai rămăsesem niciodată așa de impresionată de un peisaj montan.

Am făcut foarte multe activități în fiecare zi. De la ore de dans, la ore de chitară și muzică. Asta cam până la 7-8, când aveam masa de seară. După aceea, începea distracția adevărată. În fiecare seară, pe la ora 9, ne strângeam toți în mansardă la discuții, jocuri, muzică, dans și karaoke până la miezul nopții.

Pe timp de zi, de-a lungul săptămânii, am mers în plimbări și drumeții lungi, pe munte și prin pădure.

Într-una dintre seri am stat cu toate cele 10 fetele la parter, jucând biliard și ascultând muzică pe boxă. Atmosfera era foarte frumoasă și liniștită.

Dar nimic nu se compară cu ultima seară, în care unii au prezentat ceva ce au învățat la chitară sau vocal, iar apoi am dansat cu toți și am cântat până la 4 dimineața. Atunci a trebuit să ne strângem cu toții în camere. Am mers în noaptea aceea și am stat cu restul fetelor într-o cameră, filmând diverse clipuri amuzante și creând amintiri de neuitat.

În concluzie, indiferent de activitate sau locul ales, într-o tabără, atmosfera relaxantă și distracția fără oprire va fi mereu definiția unei astfel de vacanțe. O săptămână întreagă de joacă și socializare, experiențe noi, fără griji și gânduri legate de teme și școală, fără stres, și libertate. Multă, multă libertate.

Mara Milos, clasa a VII-a

Jurnal de Călătorie

Călătoriile sunt printre cele mai frumoase experiențe din viață. Ele ne ajută să descoperim locuri noi, oameni interesanți și obiceiuri diferite.

Îmi plac foarte mult vacanțele, mai ales cele în care plec alături de familie. Anul trecut am fost la munte, în Bucegi. Am urcat cu telecabina și am văzut peisaje minunate. Totul era verde, iar aerul era curat și răcoros.

Într-o zi, am făcut o drumeție până la o cascadă. A fost obositor, dar priveliștea a meritat. Am făcut poze, am cules flori de munte și am mâncat sandvișuri.

Mi-a plăcut și când am fost la mare. Soarele, valurile și nisipul fin m-au făcut să mă simt ca în povești. Am construit castele de nisip și m-am jucat cu fratele meu în apă. A fost o vacanță veselă și relaxantă.

Călătoriile nu înseamnă doar distracție, ci și învățare. Am vizitat un muzeu din Constanța unde am aflat lucruri despre dinozauri. A fost foarte interesant.

Când călătorim, ne îmbogățim mintea și sufletul. Fie că mergem aproape sau departe, fiecare loc are farmecul lui.

Îmi doresc ca în viitor să pot călători în cât mai multe țări. Aș vrea să văd Turnul Eiffel din Franța, Colosseumul din Italia și piramidele din Egipt.

Călătoriile mă fac fericită și îmi oferă amintiri de neuitat.

Sper ca și alți copii să aibă parte de astfel de aventuri minunate!

Ana Maria Dragomir, a V-a

Croșetatul, pasiunea mea

Sunt elevă în clasa a cincea și mie îmi place să croșetez. În ultima vreme am croșetat geți. Dacă vreți, puteți cumpăra. La finalul articolului voi spune prețul lor.

Aceasta este o geantă din colecția de vară. Este inspirată de natură, și anume apa cristalina de la mare și limonada rece pe care o bem relaxându-ne pe șezlong.

Următoarea geantă se regăsește tot în colecția de vară. Aceasta este inspirată de fructul zemos, pepenele.

Fundița este cea cu care închizi geanta ca telefonul sau alte lucruri să nu îți cadă.

A treia geantă este din colecția de primăvară. Este inspirată de verdele ierbii și florile roz.

Geanta aceasta este din colecția de toamnă. Estetica este *downtown girl*, inspirată din *Gilmore girls* și stilul Elenei din *The vampire diaries*.

Geanta aceasta este inspirată de personajul cunoscut din Gossip girl, Blair Waldorf. O geantă costă 85 de lei. Mulțumesc pentru atenția acordată!

Maria Cristescu, clasa a V-a

Cine sunt?

Oare sunt COPILUL care a crescut “mare” sau ADULTUL care ascunde sub un înveliș copilul de altă dată, cu bucuriile, fricile și supărările lui? Am dezbătut în ultima lună cu câțiva elevi acest lucru, dacă “adulții sunt copii care au crescut mari, iar copiii ar fi niște adulți în miniatură (miniadulți)”... cam adevărată prima afirmație, dar a doua nu este.

Este posibil ca eu să fiu copilul timid, care se teme să deschidă ușa cancelariei pentru a transmite un mesaj unui profesor, în ziua în care sunt “elev de serviciu” în școala mea? Apoi, tot eu să fiu ADOLESCENTA glumeață, care scrie poezii în ora de istorie, îndrăgostită de ora de chimie din liceu? Sau cea cu pletele în vânt, fană Guns ‘n Roses, care iubește filozofia și ascultă insistent Ada Milea, Sarah Brightman, Michael Jackson? PERSOANA care se însingurează uneori sau persoana sociabilă, care îi ascultă cu răbdare pe ceilalți; altădată persoana neatentă, visătoare, nerăbdătoare...

Sunt MAMA atentă, comunicativă, ascultătoare, bucuroasă, mândră de “puii” ei sau cea plină de regrete și vinovații? De 14 ani sunt „PROFA de sprijin” sau doamna Lili pentru elevii mei speciali și dna Elena sau dna Nițu pentru părinții acestora. De 6 ani sunt consilierul școlar sau PSIHOLOGUL care îmbrățișează din priviri copii mici sau mari și caută BUCURIA împreună cu ei.

Sunt FEMEIA sau SOȚIA care se cațără pe munte și urcă uneori până în Vârf – Omu, Ciucaș, Toaca sau PLIMBĂREAȚA cu bicicleta în parcul Tineretului sau Herăstrău. Cea care scrie articole – povești cu tâlc sau ironie sau COLEGA atâtor profesori și educatori din școli și grădinițe, în ultimii 15 ani.

Sunt PRIETENA, precum și OMUL cu temeri pentru imaginea personală, perfecționista, cu bucurie sau tristețe pentru realitatea actuală a societății; persoana fascinată de cuvinte dispărute sau noi, inventate de puberi sau adolescenți secretoși. CITITOAREA înrăită, care stă nedezipită de o carte una-două zile, până o termină...

Sunt SUMA a ceea ce știu sau cred eu despre mine și a lucrurilor pe care le văd și le cred ceilalți despre mine – ce spun, ce fac, ce gândesc și trăiesc în fiecare moment. Nu mi-e teamă să recunosc și să accept că sunt un om cu PLUSURI și MINUSURI, în plină călătorie pe marea unei vieți cu tăceri, revolte, SPERANȚE și mulți OAMENI unici, care mă însoțesc, de la care învăț și pe care îi port în gând și în suflet.

Elena Nițu, psiholog

CREATIVE
SEB

Călătorii în jurul lumii

CE ESTE ZIUA COPIILOR?

Ziua Copilului (numită și Ziua internațională a copilului) este în multe țări o sărbătoare pentru copii care se celebrează la date diferite. În unele țări, este sărbătorită la 20 noiembrie, ziua în care s-a adoptat Declarația Națiunilor Unite pentru Drepturile Copilului. În fosta URSS și în țările care i-au fost state satelit, data este 1 iunie, prima zi de vară în Emisfera Nordică. O parte din restul țărilor adoptă alte date.

Ziua Copilului a început în a doua duminică a lunii iunie, în 1857, datorită reverendului Dr. Charles Leonard, pastor al Bisericii Universaliste a Răscumpărătorului din Chelsea, Massachusetts: Leonard a organizat un serviciu special dedicat și pentru copii. Leonard a numit această zi Ziua trandafirului, deși a fost mai târziu numită Duminică de flori și apoi Ziua Copilului. Ziua copilului a fost menționată prima dată la Geneva, la Conferința Mondială pentru Protejarea și Bunăstarea Copiilor, în august 1925, la care 54 de reprezentanți din diferite țări, au adoptat Declarația pentru Protecția Copilului. După această conferință, multe guverne au introdus „Ziua copilului”. În Turcia, Ziua copilului a fost sărbătorită pentru prima dată în data de 23 aprilie 1920.

Sofia Calcișca, clasa a V-a

Locuri din Europa mai puțin cunoscute

1. Orașul Sintra - Sintra este un oraș din districtul Lisabona, Portugalia, situat la cca 25 km vest de Lisabona, înscris pe lista patrimoniului cultural mondial UNESCO. Este un oraș “al bogaților”, cu vegetație adusă din Brazilia, dar cu multe peisaje care îți taie respirația și castele vizitabile de neratat. Unul dintre ele este Palatul Național Sena, care este înconjurat de grădini magnifice și de parcuri naturale imense. Chiar dacă vă propuneți să vizitați în sezonul estival, nu vă lăsați păcăliți de temperaturile de la plajă din restul Portugaliei, ceața își face mai mereu apariția în munții din Sintra, iar odată cu ea vin ploaia și frigul.

Castelul Național Sena

2. Alberobello este un oraș vesel și pitoresc, farmec accentuat de căsuțele albe cu formă conică, denumite trulli, care împodobesc practic întregul oraș și îl fac să fie mai luminos. Deși a devenit destul de comercial în ultimii ani, acest oraș merită vizitat. Dacă urci ușor pe străduțele din Rione Monti, vei ajunge la Biserica Sant'Antonio, construită în 1926. Se mândrește cu o cupolă de 21 de metri înălțime, fiind singura biserică care are cupolă în formă de trullo. Este o destinație minunată pentru vară.

Alberobello

Biserica Sant'Antonio

3. Colmar - Cu case pitorești pe jumătate din lemn, colorate și scăldate în razele soarelui, cu Mica Veneție în stil franțuzesc, Petite Venice, cu o multitudine de flori care împodobesc întregul oraș, Colmar este unul dintre cele mai frumoase și pitorești orașe din Alsacia. Amplasat printre podgorii, casele sale tradiționale, canalele, florile, gastronomia uimitoare, vinurile celebre, toate aceste detalii și delicii fac din Colmar un loc incredibil. Am descoperit acest oraș pe drumul dintre Belgia și Veneția, și sunt convinsă că nu va fi singura dată când merg în Colmar.

4. Sate din zona Pirin, Bulgaria - Munții Pirin oferă peisaje spectaculoase și sate autentice , unde poți experimenta cultura locală și să te bucuri de natură în același timp. De data aceasta, voi lăsa imaginile să vorbească.

5. Insulele Lérins (în franceză Îles de Lérins) sunt patru insule situate la sud de Cannes. Pe insula Saint-Honorat se află Abația Lérins, cu rol însemnat în răspândirea creștinismului în Galia. Pe insula Sainte-Marguerite s-a aflat închisoarea în care a fost închis Omul cu mască de fier, subiect tematizat de Alexandre Dumas în romanul *Viconte de Bragelonne*.

Anastasia
Mihailescu, clasa
a VI-a

Ghid de Vară: Sardinia, Italia

Locație & Context 📍

Sardinia este o insulă italiană situată în Marea Mediterană, cunoscută pentru plajele sale idilice, apa cristalină și moștenirea culturală antică. Este o destinație ideală pentru relaxare, natură și descoperiri istorice.

Clima de Vară ☀️🌊

Temperatura variază între 28 și 34 de grade Celsius, cu un soare aproape garantat zilnic, briză mediteraneană plăcută. Un sezon ideal pentru a vizita această insulă este din iunie până în septembrie.

Obiective și Activități 🏖️🏰

Una dintre cele mai frumoase plaje din Europa este La Pelosa, care se află în nord-vestul insulei.

Apoi, pentru peisaje de neuitat, Costa Smeralda, un colț de paradis care se întinde pe o suprafață de 55 de km.

Poți face drumeții în Gorropu Gorge, un canion spectaculos.

Și de vizitat, orașele istorice Alghero, Cagliari și Bosa pentru clădiri și monumente istorice cu o arhitectură impresionantă.

Cultură & Atmosferă 🏔️

Aici, localnicii sunt de obicei oameni foarte relaxați, calzi și primitori, iar tradițiile locale sunt foarte importante. În Sardinia este mult mai puțin aglomerat decât în Sicilia și în Roma.

Mara Miloș, clasa a VII-a

Top 4 țări de vizitat în vara anului 2025

Grecia- Santorini și insule mai puțin cunoscute

Grecia este mereu pe listă vara, dar în 2025, turiștii caută variante mai liniștite și autentice.

De ce să mergi?

Peisaje spectaculoase, istorie antică, gastronomie mediteraneană și vibe relaxat.

Unde să mergi?

·Santorini- pentru apusuri magice și priveliști din Oia.

·Folegandros și Tinos- insule mai puțin cunoscute, cu sate tradiționale și plaje liniștite.

·Spetses- fără mașini, ideală pentru cupluri și plimbări cu trăsura.

Experiență recomandată:

Închiriază o barcă pentru o zi între insule- de exemplu, Paros ↔ Antiparos.

Japonia- Kyoto și festivalurile verii

Vara e plină de viață în Japonia, iar Kyoto e epicentrul cultural.

De ce să mergi?

Istoria milenară, temple zen, gastronomie rafinată și festivaluri spectaculoase.

Unde să mergi?

- Kyoto- templele Fushimi Inari, Kinkaku-ji și cartierul Gion.
- Hakone- o escapadă montană cu onsenuri (băi termale).
- Tokyo – pentru un mix fascinant de tehnologie și cultură urbană.

Eveniment special:

Gion Matsuri (iulie)- parade, kimonouri și spectacole stradale.

Italia- Răsfăț cultural și culinar în sudul autentic

În locul locurilor ultra- aglomerate, în 2025 se explorează Italia “nevăzută”.

De ce să mergi?

Bucătărie renumită, situri UNESCO, vibe romantic și o viață tihnită.

Unde să mergi?

- Matera- oraș spectaculos, cu locuințe săpate în stâncă, scenă pentru filme celebre.
- Insulele Eoliene- în special Stromboli (cu erupții vizibile noaptea) și Lipari pentru plaje și vinuri locale.

Experiență recomandată:

Cazare într-un „sasso” (locuință troglodită) sau o excursie pe Vulcanul Stromboli.

Sri Lanka- Aventura și spiritualitate în Asia de Sud

Sri Lanka devine una dintre cele mai populare destinații exotice pentru 2025.

De ce să mergi?

Diversitate pe o insulă mică – plaje tropicale, munți, safari și temple.

Unde să mergi?

- Ella- ceai, drumeții și poduri spectaculoase.
- Sigiriya- cetate antică pe un platou de stâncă.
- Galle- oraș colonial fermecător pe coastă.

Experiență recomandată:

Călătoria cu trenul Ella- Kandy- una dintre cele mai frumoase din lume.

Calcișcă Daria, clasa a VII-a

Călătoriile în natură- beneficii pentru minte și corp

Într-o lume în care suntem tot mai conectați la telefoane, tablete și internet, uităm uneori cât de important este să ne reconectăm cu natura. O simplă drumeție într-o pădure, o plimbare pe un traseu montan sau chiar o ieșire într-un parc pot avea efecte uimitoare asupra sănătății noastre fizice și mentale.

Aer curat și mișcare- un duo sănătos

Mersul pe jos prin natură este una dintre cele mai ușoare și plăcute forme de mișcare. Fără să ne dăm seama, ne întărim mușchii, ne îmbunătățim respirația și ne punem inima la treabă. Iar faptul că facem asta într-un mediu plin de verdeață și aer curat este un mare plus pentru sănătate.

Natura calmează mintea

Studiile arată că timpul petrecut în natură reduce stresul, anxietatea și chiar oboseala mentală. Sunetele pădurii, mirosul plantelor sau liniștea muntelui ne ajută să ne relaxăm și să ne eliberăm de grijile zilnice. Uneori, o zi în aer liber poate fi mai eficientă decât o oră de stat pe canapea.

Aventură și descoperire

Fiecare călătorie în natură este o mică aventură. Poți descoperi trasee noi, animale sălbatice, plante interesante sau peisaje spectaculoase.

Această curiozitate ne ține activi și ne învață să apreciem mai mult lumea din jurul nostru.

Legături mai puternice cu ceilalți

Drumețiile sunt ocazii perfecte pentru a petrece timp de calitate cu prietenii sau familia. Fără distrageri digitale, conversațiile devin mai sincere, iar legăturile mai puternice.

Concluzie:

Călătoriile în natură nu sunt doar plăcute, ci și extrem de benefice. Așadar, data viitoare când ai o zi liberă, lasă telefonul acasă, ia-ți un rucsac și pornește într-o mică aventură verde. Corpul și mintea ta îți vor mulțumi!

Calcișcă Daria, clasa a VII-a

Tradiții și Obiceiuri în Spania

Spania este una dintre țările din Europa cu cea mai bogată și diversificată cultură, plină de tradiții și obiceiuri fascinante. De la festivaluri la mâncare delicioasă și dansuri, fiecare aspect al culturii spaniole oferă descoperirea acestei națiuni pline de viață. Vă invit să faceți cunoștință cu cele mai interesante obiceiuri ale poporului spaniol:

Festivaluri Populare

La Tomatina (Buñol) – Un festival celebru în august, unde participanții aruncă cu roșii unii în alții.

San Fermín (Pamplona) – Cunoscut pentru alergarea taurilor („encierro”), are loc în iulie.

Semana Santa (Săptămâna Mare) – Procesiuni religioase impresionante în toată țara, mai ales în Sevilla și Málaga.

Las Fallas (Valencia) – Festival de primăvară în martie, cu păpuși uriașe din carton care sunt arse în ultima zi.

Carnavalul din Cádiz sau Tenerife – Costumații spectaculoase, muzică și dansuri, asemănător cu carnavalurile din Brazilia.

Mâncare Tradițională

Spania este renumită pentru bucătăria sa diversificată și delicioasă. Iată câteva dintre cele mai cunoscute preparate:

Tapas – Mici porții de mâncare servite ca aperitive, una dintre cele mai cunoscute Mancari ale culturii gastronomice spaniole.

Paella – Fel tradițional din orez, originar din Valencia, însă se servește în toate regiunile din țară.

Cina târzie – Spaniolii iau cina de obicei între orele 21:00 și 23:00 și adeseori mănâncă împreună cu prietenii și familia.

Dansuri și Muzică

Dansul și muzica sunt o parte importantă a culturii spaniole. Câteva dintre cele mai cunoscute sunt:

Flamenco – Stil de muzică și dans originar din Andaluzia, caracterizat prin pasiune și expresivitate.

Jota, Sardana, Muñeira – Alte dansuri tradiționale specifice diferitelor regiuni.

Obiceiuri de Crăciun și Anul Nou

Crăciunul și Anul Nou sunt sărbători importante în Spania, cu multe tradiții specifice:

El Gordo – Loteria de Crăciun, una dintre cele mai mari din lume.

Cele 12 boabe de struguri – Mâncate la miezul nopții de Anul Nou, câte una pentru fiecare bătaie de ceas, pentru noroc. Spaniolii se întâlnesc în piețele centrale la miezul nopții și toți aduc cu ei cele 12 boabe de struguri pe care le mănâncă la trecerea dintre ani.

Spania merită cu siguranță vizitată, este una dintre cele mai populare destinații turistice din lume, și, pe bună dreptate, spaniolii sunt cunoscuți pentru ospitalitate și bucuria de a trăi.

Bădoi Ilinca, clasa a VII-a

CE TREBUIE SĂ ȘTII CÂND ÎȚI ALEGI DESTINAȚIA?

CE TREBUIE SĂ ȘTII CÂND ÎȚI ALEGI DESTINAȚIA?

Pentru început, ar fi bine să stabilești dacă vrei o excursie tip city break, o vacanță lungă pentru a te relaxa sau ceva de durată medie, în care să și vizitezi locuri, dar să și stai liniștit. Îți vei da seama ce îți dorești dacă ești obosit(ă) și ai nevoie de o pauză de la stres, dacă ești curios/curioasă să explorezi locuri noi sau dacă vrei să faci ambele lucruri.

Dacă vrei să stai la hotel să te relaxezi, mai bine mergi la mare, unde poți să te odihnești pe plajă, în adierea lină a vântului de mare.

Destinații: Marea Adriatică, Marea Mediterană, Marea Nordului.

Dacă simți nevoia să vezi un oraș nou și să înveți despre istoria și cultura altor oameni, atunci cel mai probabil îți vei lua cazarea într-un oraș interesant.

Destinații: Roma, Paris, Barcelona, Istanbul, Amsterdam, Praga, Budapesta, Londra, Moscova și Dubai.

Dacă vrei să vizitezi și să te și relaxezi, va trebui să găsești un sat/orășel mai micuț, cu o atmosferă plăcută, care să-ți ofere siguranță și liniște, pe unde te poți plimba ca să afli informații noi.

Destinațiile depind și de preferințele proprii.

CUM TREBUIE SĂ TE DOCUMENTEZI DESPRE LOCUL ÎN CARE MERGI?

Eventual, dacă ai cunoștințe care au mai fost acolo, ar fi bine să le întrebi cum a fost, dacă sunt diferite restricții sau dacă există anumite reguli de care ar trebui să știi.

CUM TREBUIE PLANIFICATĂ VACANȚA TA?

Ar trebui ca tu să te asiguri cu mai mult timp înainte că găsești tot ce-ți trebuie și că toată vacanța va merge foarte organizat, fără surprize neplăcute.

Spre exemplu, să ai cazarea și avionul asigurate / mașina închiriată. Dacă vei sta la un apartament cu bucătărie proprie, să fii sigur(ă) că există magazine prin apropiere sau dacă stai într-o cameră simplă, să cauți restaurante la care să poți merge. Iar apoi, foarte important, să îți știi tot traseul, ca să nu ai surprize și dubii pe drum.

Dacă ai bifat toate aceste lucruri când ți-ai planificat vacanța, înseamnă că vei avea un succes imens!

Distracție plăcută!

Daria Maria Calcișcă, Raisa Radu Maria și Mara Miloș

Călătorie în muzică

Călătorie în muzică

2 cântece care mă fac să mă gândesc la călătorie

Heat waves (Glass Animals)

Highway 1009 (Enhypen)

„Nostalgic songs”

Let me love you- Justin Bieber

Numb- Linkin Park

Don't stop the music- Rihanna

Adventure of a lifetime- Coldplay

Dynamite- BTS

Believer- Imagine Dragons

Wrap me in plastic- MOMOLAND

Versuri care mă fac să mă gândesc la călătorie

„Whenever I close my eyes
It's taking me back in time”- Dream, Lisa

„Cause this is Africa”- Waka, Shakira

„Welcome to New York”-Welcome to New
York, Taylor Swift

„We going from NY to Cali, London to
Paris”- Airplane Pt.2, BTS

„Brazil, Morocco, London to Ibiza
Straight to LA, New York, Vegas to Africa”-
On the floor, Jennifer Lopez

Carina Chivaru, clasa a V-a

TRENDUL ANULUI

Paleta de culori din 2025 include o combinație surprinzătoare de nuanțe vibrante și tonuri pastelate, oferind fiecărei persoane ocazia să își exprime stilul personal. Fie că vorbim despre nuanțe îndrăznețe sau despre culori mai subtile, fiecare paletă arată o emoție. Iată câteva culori care ne vor însoți anul acesta:

- Verde smarald
- Roz pal
- Gri cărbune
- Albastru electric

Materialele ecologice vor fi, de asemenea, în centrul atenției. Designerii vor opta pentru textile precum:

- Bumbac organic
- In
- Fibre reciclate

Accesorii în 2025

Fie că vorbim despre bijuterii, geți sau încălțăminte, fiecare detaliu va conta. Accesoriile vor adăuga un strop de personalitate și stil, transformând o ținută simplă într-una ICONICĂ.

Bijuterii

Bijuteriile voluminoase, cum ar fi cerceii mari, vor deveni o alegere populară, aducând un plus de personalitate. Aceste piese pot transforma imediat un outfit simplu într-unul sofisticat.

Geți

Gețile mari continua să fie la modă. Ele îți vor îmbogăți ținuta.

Maria Cristescu

CREATIVE
SEB

ISTORIA MOTOCICLETELOR

La sfârșitul secolului al XIX-lea, inginerii au avut ideea de a combina bicicletele cu motoare cu ardere internă. Atunci a început istoria acestora, cu primul prototip numit „Reitwagen” realizat de Gottlieb Daimler și Wilhelm Maybach în 1885.

De atunci, o grămadă de companii diferite au avut idei inovatoare și au dezvoltat diverse categorii separate de motociclete.

Nu după mult timp, s-a creat compania „Peugeot Motorcycles” (1889 - Franța), având primul lor model denumit triciclu cu motor De Dion-Bouton. În ziua de azi, cele mai cunoscute modele de motociclete Peugeot sunt Django și Speedfight (scutere).

În 1901 a apărut „Royal Enfield” (Marea Britanie). Producția acestor motociclete a fost mutată în India, încă din 1955. Bullet 350, Classic 500, Meteor 350, Himalayan sunt cele mai celebre modele ale companiei (cunoscută în special pentru stilul unic retro).

Apoi a fost „Harley-Davidson”, înființată la doar 2 ani distanță în SUA. Aceasta a creat modele care vor rămâne pentru totdeauna simboluri ale culturii cruiser și chopper americane precum Sportster, Softail, Road King, Fat Boy, LiveWire (electric).

De abia în 1923, „BMW Motorrad” (Germania) a lansat primul model R32 și a început producția de motociclete. Au evoluat până la complexitatea unor modele impresionante ca R1250GS, S1000RR, F850GS și K1600GT.

În Italia s-a creat compania „Ducati” în 1926 care a produs componente mecanice până în '46, când s-a apucat de fabricarea motocicletelor. Producția lor a ajuns la modele precum Panigale V4, Monster, Multistrada sau Scrambler.

„Honda Motor Company” a fost prima din Japonia. Începând activitatea sa din 1948, a ajuns la titlul de cea mai cunoscută companie de motociclete din lume. CBR1000RR Fireblade, Africa Twin, Gold Wing, CB500 sunt cele mai populare modele ale acestei companii.

A doua companie japoneză este „Suzuki”. Primul model al lor a fost Power Free. Acum însă Suzuki este renumită pentru modele precum GSX-R1000, Hayabusa, V-Strom 650/1050, SV650 și stilul diferit între motocicletele sport, touring și street.

Și „Yamaha” (tot din Japonia) s-a dezvoltat între anii 1953 și 1955, lansând atunci primul model YA-1. Aceasta a devenit foarte activă în competițiile MotoGP și motocross. R1, MT-07/MT-09, Tenere 700, XSR700 - cele mai de succes modele create.

Iar ultima companie cu origini japoneze a fost „Kawasaki”- oficial din anul 1963. Primul model este B8 125cc, iar cele mai cunoscute rămân Ninja ZX-10R, Z650/Z900, Versys 650/1000 și H2R.

Ultima, dar nu cea din urmă companie despre care vom vorbi este „KTM”, care și-a început producția din 1953, cu cele mai cunoscute modele în special pentru off-road, ca 390 Duke, 1290 Super Duke R, 790 Adventure, EXC-F (enduro).

Daria Maria Calcișcă, Raisa Radu Maria și Mara Miloș

Mijloacele de transport – Vapoarele și importanța lor în lume

Transportul este unul dintre cele mai importante domenii care ajută la dezvoltarea societății. Fără el, oamenii nu ar putea călători ușor, iar produsele nu ar ajunge dintr-un loc în altul. În această categorie, vapoarele joacă un rol deosebit, mai ales atunci când vorbim despre transportul pe apă.

Astăzi, vapoarele sunt construcții complexe, cu motoare puternice, tehnologii moderne de navigație și echipamente speciale pentru fiecare tip de activitate. Unele vapoare pot fi mai mari decât un bloc de locuințe, iar altele pot parcurge distanțe imense, chiar și între continente.

Tipuri de vapoare și rolul lor

1. Vapoarele comerciale (de marfă)

Acestea transportă bunuri dintr-o țară în alta. Poate fi vorba de alimente, haine, mașini, materii prime sau chiar petrol. Fără aceste vapoare, comerțul internațional ar fi mult mai dificil și mai scump. Aproximativ 80% din mărfurile din lume sunt transportate cu ajutorul vapoarelor!

2. Vapoarele de pasageri

Acestea sunt folosite pentru a transporta oameni. Unele fac călătorii scurte, cum ar fi feriboturile, care traversează râuri sau strâmțori, iar altele sunt vapoare uriașe de croazieră, care oferă vacanțe de vis pe mări și oceane. Aceste nave au restaurante, piscine, săli de spectacol și chiar parcuri de distracții la bord!

3. Vapoarele militare

Sunt folosite de forțele armate pentru a apăra teritoriile maritime ale unei țări. Acestea includ distrugătoare, portavioane și submarine. Ele joacă un rol esențial în siguranța națională și în misiuni internaționale.

4. Vapoarele speciale

Aici intră vapoarele științifice (folosite pentru cercetarea marină), navele de pescuit, remorcherele sau vapoarele-spital. Fiecare are un rol important în activități specifice.

De ce sunt vapoarele importante?

Chiar dacă trăim pe uscat, o mare parte din tot ce consumăm ajunge la noi datorită vapoarelor. Acestea permit comerțul internațional și fac legătura între țări și continente. De exemplu, bananele din America de Sud, electronicele din Asia sau hainele din Europa pot ajunge oriunde în lume cu ajutorul transportului naval.

Vapoarele sunt și mai prietenoase cu mediul decât alte mijloace de transport, mai ales când vine vorba de cantități mari de marfă. Ele consumă mai puțin combustibil pe tonă transportată, ceea ce le face eficiente și mai ecologice.

În plus, vapoarele au un rol important și în turism, oferind croaziere spectaculoase care atrag milioane de turiști în fiecare an. Astfel, ele susțin și economia locală a multor orașe-port.

Curiozități interesante despre vapoare

- Cel mai mare vapor din lume se numește „Wonder of the Seas” și este un vapor de croazieră care poate transporta peste 7.000 de persoane.
- Primul vapor cu aburi a fost construit la începutul anilor 1800 și se numea „Clermont”.
- Un vapor modern poate naviga chiar și 30 de zile fără să oprească, având tot ce îi trebuie la bord: combustibil, hrană și apă.
- Unele vapoare transportă chiar și mii de containere odată. Dacă ar fi puse cap la cap, ar acoperi zeci de kilometri!

Vapoarele sunt adevărate „autostrăzi pe apă” care ajută lumea să funcționeze. Fără ele, comerțul mondial, turismul și multe alte domenii ar avea de suferit. Chiar dacă nu le vedem zilnic, ele lucrează în tăcere pentru a conecta oameni, țări și continente. De aceea, vapoarele merită toată atenția și respectul nostru – sunt adevărați giganți ai transportului pe apă!

Radu Raisa, Mara Milos, Calcișcă Daria

Căruța

Căruța este unul dintre cele mai vechi mijloace de transport folosite de omenire. Deși astăzi este mai rar întâlnită în orașe, ea a avut un rol esențial în dezvoltarea societăților umane, fiind folosită timp de milenii pentru transportul oamenilor, bunurilor și materialelor.

Originea și evoluția căruței:

- Primele forme de vehicule cu roți au apărut în urmă cu aproximativ 5.000 de ani, în Mesopotamia și zona actualei Europe de Est.
- La început, se foloseau care cu două roți, trase de boi. Acestea erau construite din lemn și folosite în agricultură sau război.
- Cu timpul, oamenii au început să construiască căruțe cu patru roți, mai stabile și mai spațioase.

Materiale și construcție:

O căruță tradițională este formată din:

- Lemn- principalul material folosit pentru șasiu, roți și platformă.
- Fier- pentru întărirea roților, osiilor și a altor părți supuse uzurii.
- Roți mari, de obicei cu spițe, care permit căruței să meargă pe drumuri neasfaltate.
- Tracțiune animală- de obicei cai, dar și boi sau măgari, în funcție de zonă.

Rolul căruței în societate:

Căruța a fost folosită în diverse domenii:

- Agricultură- pentru transportul recoltelor, lemnului sau uneltelor.
- Comerț- negustorii foloseau căruțele pentru a-și duce marfa dintr-un oraș în altul.
- Călătorii- familiile mergeau cu căruța la târguri, nunți sau în vizită.
- Militar- unele căruțe erau adaptate pentru transportul de soldați sau arme.

Căruța în România

În România, căruța a fost (și încă este, în unele zone) un mijloc de transport foarte folosit, mai ales în mediul rural.

- În satele tradiționale, căruțele au avut un rol vital în viața de zi cu zi.
- Ele sunt parte din folclorul și cultura românească, apărând adesea în povești, cântece și picturi.
- Chiar și azi, în zonele de munte sau câmpie, căruțele sunt folosite pentru muncile câmpului sau transport local.

Declinul și situația actuală

- Odată cu dezvoltarea automobilelor și drumurilor moderne, utilizarea căruțelor a început să scadă semnificativ.
- În unele zone, căruțele sunt interzise pe drumurile naționale din motive de siguranță rutieră.
- Cu toate acestea, ele rămân un simbol al tradiției rurale și sunt încă funcționale în anumite comunități.

Radu Raisa, Mara Milos, Daria Calcișcă

Metroul

Metroul este unul dintre cele mai eficiente mijloace de transport în comun, folosit zilnic de milioane de oameni din întreaga lume. De-a lungul istoriei, dezvoltarea metroului a reprezentat un răspuns la nevoia de mobilitate urbană într-un mod rapid, sigur și care să evite aglomerația de la suprafață. Dar cum a început totul?

Primele idei și începuturi:

Primele idei pentru transportul subteran au apărut încă din secolul al XIX-lea, când orașele mari începeau să se confrunte cu probleme grave de trafic și poluare. Londra a fost primul oraș care a pus în practică această idee.

·1863- este anul în care s-a deschis Metropolitan Railway, prima linie de metrou din lume, în Londra. Trenurile erau trase de locomotive cu aburi și circulau pe un traseu de aproximativ 6 kilometri.

·Deși condițiile inițiale nu erau cele mai confortabile, sistemul a fost un succes, iar alte orașe au început să ia în considerare construcția de linii similare.

Dezvoltarea și modernizarea:

După succesul din Londra, alte orașe mari din lume au urmat exemplul:

- Budapesta (1896)- a devenit al doilea oraș din lume cu un sistem de metrou.
- Paris (1900)- a deschis faimosul său „Métro”, care s-a extins rapid și a devenit un simbol al orașului.
- New York (1904)- a inaugurat un sistem vast, care astăzi este unul dintre cele mai mari din lume.

Odată cu avansul tehnologic, metroul a evoluat:

- Locomotivele cu aburi au fost înlocuite de trenuri electrice.
- Timpul de așteptare s-a redus.
- Stațiile au devenit tot mai moderne și accesibile.

Metroul în România:

România a introdus metroul relativ târziu, însă a devenit rapid un element important al transportului urban.

- 1979 – este anul în care a fost inaugurată prima linie de metrou din București, între stațiile Timpuri Noi și Semănătoarea (azi Petrache Poenaru).
- Sistemul de metrou din București s-a extins de-a lungul anilor și este în prezent administrat de compania Metrorex.
- Alte orașe din România, precum Cluj-Napoca și Timișoara, au în plan construirea de rețele de metrou în viitorul apropiat.

Avantajele metroului:

Metroul aduce o serie de beneficii importante:

- Reducerea traficului rutier de la suprafață.
- Transport rapid și previzibil, indiferent de condițiile meteorologice.
- Reducerea poluării – mai ales în cazul trenurilor electrice.
- Capacitate mare de transport – poate prelua mii de călători în fiecare oră.

Avantajele metroului:

Metroul aduce o serie de beneficii importante:

- Reducerea traficului rutier de la suprafață.
- Transport rapid și previzibil, indiferent de condițiile meteorologice.
- Reducerea poluării – mai ales în cazul trenurilor electrice.
- Capacitate mare de transport – poate prelua mii de călători în fiecare oră.

Radu Raisa, Mara Milos, Daria Calcișcă, Clasa a VII-a

Istoria mijloacelor de transport

•Mijloacele de transport au jucat un rol esențial în dezvoltarea civilizațiilor, facilitând deplasarea oamenilor, a bunurilor și a animalelor. De la mersul pe jos până la zborurile intercontinentale, evoluția transportului reflectă ingeniozitatea umană și dorința permanentă de progres.

—

♣ 1. Transportul în Antichitate – începutul drumului

La început, oamenii se deplasau pe jos, purtând tot ce aveau asupra lor. Ulterior, au domesticit animale precum caii, măgarii și cămilele, folosindu-le pentru a transporta greutăți sau pentru a călători mai repede.

Apariția roții (în jurul anului 3500 î.Hr., în Mesopotamia) a fost una dintre cele mai mari revoluții tehnologice. Ea a permis construirea primelor care trase de animale, folosite pentru agricultură, comerț și război.

—

☞ 2. Transportul pe apă – puntea dintre civilizații

Pe măsură ce oamenii au descoperit râurile și mările, au început să construiască plute, bărci și corăbii. Civilizații precum egiptenii, fenicienii sau grecii au devenit măestri ai navigației.

Mai târziu, în Evul Mediu și Renaștere, au apărut corăbiile cu vele capabile să traverseze oceane, ceea ce a dus la epoca marilor descoperiri geografice (Cristofor Columb, Vasco da Gama).

3. Epoca transportului cu tracțiune animală

În Europa medievală, cărucioarele trase de cai sau boi erau folosite pe scară largă. Drumurile erau însă proaste, iar călătoriile durau mult. Poștașii sau mesagerii regali făceau drumuri lungi cu risc mare, pentru a transmite vești.

4. Revoluția industrială – apariția motoarelor

Secolul al XIX-lea a adus o revoluție totală: motorul cu aburi. Acesta a dus la inventarea locomotivelor și a vaselor cu aburi, care au redus considerabil timpul de transport.

În 1804, George Stephenson a construit prima locomotivă cu abur.

- În 1807, Robert Fulton a lansat primul vas cu aburi navigabil.
-

5. Transportul în secolul XX – viteza în era motorului

Odată cu inventarea motorului cu ardere internă, au apărut:

- Automobilul – Karl Benz a construit primul automobil în 1886.
- Avionul – Frații Wright au realizat primul zbor controlat în 1903.

De-a lungul secolului XX, automobilele, autobuzele, trenurile electrice și avioanele au devenit mijloace de transport de masă. Au apărut și metroul în marile orașe, oferind o soluție rapidă de transport urban.

6. Transportul modern – globalizare și tehnologie

Astăzi, călătoria a devenit mai rapidă ca oricând:

- Avioanele supersonice și cele de linie unesc continente în câteva ore.
- Trenurile de mare viteză (TGV, Shinkansen) ating peste 300 km/h.
- Mașinile electrice și autonome încep să redefinească mobilitatea.
- Transportul spațial a devenit realitate: sateliți, misiuni pe Lună și chiar planuri pentru Marte.

Istoria mijloacelor de transport este o poveste a progresului uman. De la roata de lemn până la racheta spațială, fiecare etapă a adus noi oportunități și a apropiat oamenii din toate colțurile lumii. În viitor, transportul va deveni tot mai ecologic, rapid și inteligent.

Tudor Ciocănescu, clasa a VII-a

Avionul

Zborul a fost mereu un vis al oamenilor, încă din cele mai vechi timpuri.

De-a lungul istoriei, mulți au încercat să construiască aparate de zbor, dar abia în secolul XX acest vis a devenit realitate.

În acest referat voi vorbi despre cum au apărut avioanele și cum au evoluat până în zilele noastre.

Încă din Antichitate, oamenii s-au gândit cum ar fi să zboare. Un exemplu cunoscut este Leonardo da Vinci, care a desenat diferite aparate de zbor. Din păcate, în acea perioadă nu existau materiale și tehnologie pentru a le construi. Primii oameni care au reușit să zboare cu un avion adevărat au fost frații Orville și Wilbur Wright, în anul 1903, în America.

Avionul lor, numit Flyer I, a zburat doar câteva secunde, dar a fost un moment foarte important în istoria aviației. În Primul și Al Doilea Război Mondial, avioanele au fost folosite pentru luptă și recunoaștere. În acea perioadă, s-au făcut multe îmbunătățiri la viteză, putere și manevrabilitate.

A apărut și avionul cu reacție, care era mult mai rapid. După războaie, avioanele au început să fie folosite pentru transportul oamenilor.

În anul 1958, a apărut avionul Boeing 707, care putea transporta mai mulți pasageri pe distanțe lungi. Astăzi există avioane moderne, ca Airbus A380, care pot transporta sute de persoane.

În prezent, avioanele sunt foarte rapide și sigure. Se lucrează la tehnologii noi, cum ar fi avioane electrice, avioane fără pilot sau zboruri supersonice pentru pasageri. Aviația evoluează în continuare.

Tudose Vlad, clasa a VII-a

Poluarea cauzată de mijloacele de transport: O problemă urgentă

Transportul ne face viața mai ușoară, ne permite să călătorim, să descoperim lumea și să ne conectăm cu cei dragi. Dar are un preț: poluarea. Mașinile, avioanele, vapoarele – toate contribuie la deteriorarea planetei noastre. Conform ONU, transportul generează aproximativ 14% din emisiile globale de gaze cu efect de seră. E ca și cum am avea o petrecere uriașă, dar uităm să facem curățenie după, iar gunoiul se adună și sufocă planeta. Acest eseu explorează cât de poluante sunt diferitele mijloace de transport, ce efecte au pe termen lung și cum putem face transportul mai curat.

Cât de poluante sunt mijloacele de transport?

Să ne imaginăm o cursă de poluare. Cine ar câștiga titlul de "Cel mai poluant"?

Mașinile: Campioane la poluarea în orașe! Gazele de eșapament, ca niște nori toxici, conțin dioxid de carbon (CO₂), oxizi de azot (NO_x) și particule fine care ne îmbolnăvesc plămânii.

Gândește-te la traficul aglomerat din orașul tău – fiecare mașină contribuie la acest nor toxic.

Avioanele: Avioanele sunt rapide, dar lasă în urmă o dâră lungă de poluare. Zburând la altitudini mari, gazele cu efect de seră pe care le emit au un impact și mai mare asupra climei, ca un graffiti urât pe cerul albastru.

Navele maritime: Aceste gigante ale mărilor transportă tot felul de produse, dar folosesc adesea combustibili "murdari", cu mult sulf. Imaginează-ți o pată de ulei imensă pe suprafața oceanului – cam așa poluează unele nave.

Trenurile: Trenurile electrice sunt mult mai prietenoase cu mediul, mai ales cele alimentate cu energie regenerabilă, din soare sau vânt. Ca un șarpe electric care alunecă pe șine, lasă în urmă mult mai puțină poluare.

Autobuzele: La fel ca trenurile, autobuzele, în special cele electrice sau hibrid, sunt o alternativă mai bună la mașini. Un autobuz plin cu oameni poluează mult mai puțin decât dacă fiecare ar merge cu mașina personală.

Efectele pe termen lung: un viitor îngrijorător

Poluarea de la transport nu dispare pur și simplu. Ea are efecte grave pe termen lung, ca o boală care se agravează în timp:

Schimbări climatice: Gazele cu efect de seră încălzesc planeta, ducând la topirea ghețarilor, creșterea nivelului mării și fenomene meteo extreme, ca niște monștri dezlănțuiți.

Poluarea aerului: Aerul murdar ne îmbolnăvește, provocând probleme respiratorii și boli de inimă. Imaginează-ți că respiri printr-un pai subțire – cam așa se simt plămânii noștri când aerul e poluat.

Acidifierea oceanelor: Oceanele absorb o parte din CO₂ din atmosferă, dar asta le face mai acide, ca o lămâie uriașă. Acest lucru dăunează vieții marine, ca și cum am turna oțet într-un acvariu.

Soluții pentru un transport mai curat: speranță pentru viitor

Nu trebuie să ne resemnăm cu un viitor poluat! Există soluții pentru un transport mai curat:

Transportul Public: Metroul, tramvaiul, autobuzul – toate ne ajută să reducem numărul de mașini pe străzi. E ca și cum am împărți o umbrelă mare în loc să avem fiecare câte una mică.

Mersul pe jos și ciclismul: Pedalând sau mergând pe jos, nu doar că protejăm mediul, dar și ne îmbunătățim sănătatea. E ca și cum am primi o recompensă dublă!

Radu Raisa, clasa a VII-a

CREATIVE
SEB

Jurnalul unei pietre

Capitolul 1 *Un început absurd*

Stăteam singură singurică într-o pădure, unde nimeni nu știa nimic despre trecutul meu sau despre călătoriile mele, dar, ca să înțelegi mai bine, am să-ți spun tot ce s-a întâmplat.

La început eram împreună cu frații și surorile mele, lângă o străduță nici prea mare, nici prea mică. Pe nesimțite, totul s-a schimbat. Un băiețel de vreo opt ani m-a văzut, s-a apropiat și a început să mă lovească cu piciorul, ca și cum aș fi fost o minge. Mă împingea pe lângă un pârâiaș, jucându-se nepăsător, până când, dintr-un șut mai puternic, am fost aruncată în apă.

Curentul apei m-a purtat tot mai departe, până când, deodată, m-am oprit. O mână mică mă apucase... era o fetiță. M-a privit cu ochi mari, plini de curiozitate, apoi m-a luat cu ea acasă și m-a așezat pe pervaz. Am stat acolo mult timp, privind lumea de afară... până când fetița a uitat complet de mine. Apoi, pe neașteptate, a apărut o cioară. M-a luat cu ciocul și m-a dus în cuibul ei, unde m-a pus ca decorație. A trecut o lună, iar cuibul s-a umplut de pui. Din păcate, puii m-au „alungat”... m-au împins din cuib, iar eu am căzut pe pământ cu un mic puf.

Din nou eram pe o străduță mică, din pământ. Dar, deodată, a venit o mașină care m-a călcat, iar de la presiunea uriașă, am fost propulsată de parcă mă aruncase cineva cu o praștie. Surprinzător, nu m-am spart. Am zburat prin aer, m-am învârtit de nenumărate ori și am atins pământul, rostogolindu-mă de pe un deal, iar apoi am alunecat încet-încet până jos, într-o pădure liniștită, unde nimeni nu mă putea deranja. Și așa am rămas... singură singurică, în inima pădurii.

Sper că ți-a plăcut povestea mea, dar o să-ți spun și începutul meu.

Capitolul 2

Adevăratul început

Era acum muuult timp. Acum milioane de ani când am simțit o durere enormă. Apoi, m-am trezit la viață. Pe aceea vreme, nu știam că acela a fost impactul unui mare asteroid. Mă simțeam ciudat, știind că existam și înainte de acea zguduitură, dar totuși aveam impresia ca tocmai mă născusem. Am văzut cum lângă mine se mai aflau alte bucăți de asteroid, ca mine, realizând că erau de fapt frații și surorile mele de mult pierdute, sparte din asteroid.

Uitându-mă în jurul meu, am văzut că sunt lângă un crater uriaș de câteva zeci de kilometri diametru și păduri și pajiști care ard. De fapt, totul ardea. Eram înconjurată de flăcări portocalii și roșii ca sângele. Auzeam țipete, geamăte și plâns. Ceva rău se întâmplase. Totuși nu știam ce. E ca și cum tocmai se întâmplă o catastrofă. Am vrut să mă mișc de acolo, dar nu am putut. Eram blocată pe loc. Ochii îi ținusem închiși toată viața mea, căci o piatră nu își deschide ochii decât când se simte în pericol și în ultimele momente ale vieții sale. Totuși, nu mă simțeam în pericol. Eram calmă. Neavând ce să fac, nu mi-a rămas nimic de făcut decât să aștept. Și am așteptat. Zile... săptămâni... luni... ani... nu știu cât a trecut, știu că în acel timp așteptam și vegetația creștea la loc. Deși în jur era vegetație, locul unde meteoritul s-a atins efectiv de pământ era încă gol. Era pământ putred, cu animale moarte prin jur. Erau niște grămezi de cenușă cristalizată, care erau negre ca noaptea, dar aveau o sclipire energetică, parcă aducătoare de noroc în comparație cu moartea din jur.

Dintr-odată, un animal mic, pufos și cu urechi lungi m-a călcat și m-a trimis jos de pe dealul unde se formase craterul. Călătoria pe panta abruptă a dealului a fost scurtă, dar când am ajuns jos cu o săritură la final, am simțit aceeași durere ca la impactul asteroidului, dar mai ușoară.

Trecuseră multe luni în care am stat singură, privind spre cer. În fiecare noapte, stelele își coborau privirea asupra mea, mă acompaniau în singurătate. O singurătate comună ne împreună. În fiecare dimineață, soarele mă saluta tăcut. El nu era singur totuși. Norii îi erau prieteni, iar păsările îi veneau în cale în fiecare dimineață. Dintr-odată, a apărut un om îmbrăcat într-o cămașă albă ca luna, cu o trusă neagră ca obsidianul în mână. M-a ridicat cu grijă și, după ce m-a privit câteva secunde, m-a așezat în trusa lui, pe care a închis-o complet. Am rămas acolo, în întuneric deplin și într-o căldură liniștitoare, fără să știu ce urma să se întâmple.

O oră mai târziu, omul a deschis trusa și m-a privit curios. Mirosul de substanțe chimice a venit spre mine ca un tren. M-a așezat într-o mică încăpere, pregătită pentru testul care urma să dezvăluie ce fel de piatră eram. Avea un zâmbet radiant în timp ce mă ținea cu grijă, apoi m-a dus la alți muncitori. Abia atunci am înțeles: mă aflam într-un laborator. Dar ceea ce am auzit de la ei a fost de necrezut... ceva ce nici nu-mi imaginam că ar putea ști vreodată cineva...

— Nu o să credeți ce am găsit! a exclamat omul de știință care mă ținea în mână.

Cei doi muncitori s-au întors imediat, privindu-și colegul cu un aer ușor sceptic. De obicei, aducea lucruri lipsite de valoare.

— Ce mai e și de data asta? au întrebat aproape în cor.

— O bucată dintr-un asteroid! a spus omul de știință cu entuziasm.

Muncitorii s-au ridicat rapid în picioare, curioși să mă examineze.

Amândoi păreau uimiți. Unul dintre ei i-a bătut prietenește pe umăr, în timp ce acesta mă așeza grăbit într-o capsulă, ca și cum ar fi vrut să mă protejeze sau să mă ascundă.

Da, ai auzit bine, eu sunt o piatră venită dintr-un asteroid. Nebunie, nu-i așa? Dar ca să înțelegi mai bine cine sunt și ce caut aici, îți voi spune întreaga mea poveste...

După ce ceilalți muncitori l-au lăsat în pace, acel om de știință, pe nume Robin McNeil, m-a scos din capsulă și m-a pus pe masă. În capsulă a adăugat o substanță verde ca să mă ferească de erodare. Dar ce nu știa McNeil era că drăguții lui colegi i-au făcut o farsă și au pus niște praf de uraniu în soluție.

Curând am început să mă simt ciudat.

E ca și cum am ceva în plus în partea de jos, ca și cum mi-ar fi crescut ceva. Și când m-am uitat, am observat că aveam picioare!

Erau destul de lungi și aveau cinci degete. În loc să fie gri, picioarele erau galbene cu șosete albe cu dungi azurii ca cerul și roșii ca o roșie. Radioactivitatea substanței acționase asupra mea.

Capitolul 3

Întâmplarea de neașteptat

Stăteam singură, închisă într-o cușcă mică, ca și cum timpul se oprise acolo. Nu știam de cât timp eram acolo, dar așteptam pe cineva, ceva, sau poate doar o eliberare care nu mai venea. Liniștea era apăsătoare, aproape ireală.

Și atunci l-am văzut. Un om îmbrăcat complet în negru, apărut parcă din nimic, se apropia încet. Fiecare pas al lui părea să taie aerul în bucăți. Umbra lui aluneca peste pereții cuștii mele. Nu îi vedeam chipul, dar prezența lui îmi înțepenea respirația... Nu știam dacă venea să mă salveze sau să mă distrugă.

Atunci, din spatele aceluia om înfricoșător a apărut un alt om. Primul om avea un zâmbet și se uita fix la mine. Avea riduri adânci, ochi albaștri ca marea cu o sclipire ușor nebună. Zâmbea larg și își arăta toți dinții galbeni și cariați. Avea nasul strâmb și mare cu o cicatrice mică pe parte de lângă ochiul stâng. Obrajii lui erau puțin roșii de la alergarea până la laborator. El avea sprâncene stufoase, maro închis ca trunchiul unui copac. Primul hoț era și foarte scund, cam undeva la 150 de cm. Era și puțin mai plinuț și avea păr scurt tăiat în stil de bol. Al doilea hoț, avea păr mai lung, până la umeri, tras pe spate cu gel. Mult prea mult gel. În comparație cu colegul lui, el era slab și foarte înalt. Fața lui avea pomeți foarte pronunțați care îl făceau să arate de parcă nu a mai mâncat de 100 de ani. Sprâncenele lui negre și subțiri erau încruntate și avea niște ochi verzi ca veninul de șarpe. El considera că piatra era fără de folos, în timp ce primul hoț credea că era o minunăție a naturii.

- Andreas, lasă piatra aia nefolositoare jos! a zis al doilea hoț.

-Totusi, Andreas mă băgase în buzunar.Mă simteam in pericol. Lumina era orbitoare. Lacrimi sclipitoare au început să îmi curga, umezind buzunarul purtatorului meu. Când acesta mă luase înca o data în mână, am sărit.

Iosif Ungureanu, Vladimir Olaru, Rebeca Diac

Fluturile de apă

Când o ființă plânge de bucurie, lacrimile îi cad pe obraz, iar din lacrimile acestea se nasc niște ființe fantastice- fluturii de apă. Aceștia au corpul negru și aripile, oh, aripile, împletite din apă de către cele mai frumoase sirene. Firele de apă din care sunt croite aripile sunt cristaline și vii.

Din ele cad picături de apă în momentul în care își iau zborul. Așa florile primesc apă și pot crește în pace.

Într-o zi, s-a născut un fluture aparte. Chipul său era mic, dar ochii îi erau mari. În ei se putea citi o curiozitate arzătoare. Gurița sa era micuță. Acesta se hrănea cu algele din adâncul mării. Fluturile se scufundă în mare pentru a-și găsi mâncare. Fluturile trăia în Poiana de lacrimă din lumea viselor ,dar aceasta este o poveste pentru o altă dată.

Mai trebuie să știți câteva lucruri despre viața fluturului de apă.

Dacă fluturașul nu are contact cu apă acesta se deshidratează și poate pieri, de aceea ploaia este esențială pentru el. Noaptea, pentru a vedea, aripile croite din apă se transformă în firul din care razele soarelui sunt făcute și așa fluturile de apă luminează ca Luna de pe cer. Când acesta strănută, apar baloane de săpun transparente. Oricât de fericit putea părea, avea și un aer misterios deoarece aripile i au fost țesute de sirene. Sirenele au o poveste foarte întunecată, în care cântecul lor îi vrajea pe marinari. Probabil ați crezut toată viața că doar scoicile au perle , însă o dată la trei ani ,acești fluturi creează cele mai strălucitoare și frumoase perle din întreaga lume.

Maria Cristescu

Svetlana

Din umbrele misterioase ale pădurii, privea ceva ce semăna cu o nimfa. Aceasta supraveghea fiecare colț de pădure în cautarea pericolelor ce apareau la tot pasul.

Avea pielea de un crem-verzui, cu trăsături ca de om, iar în părul ei, de un verde smarald, lung și mătăsos, care semăna cu o cascadă, erau mai multe flori. O coroniță delicată de flori îi încadra chipul plăcut, care era aproape alb, ochii ei scânteiau ca un caleidoscop de culori, în nuanțe de verde, albastru, argintiu și maro.

Puțin mai scunda decât o femeie obișnuită, aceasta avea două coarne ca de cerb, alb-argintii. Purta o rochie lungă, din diverse flori sălbatice în toate culorile, care părea că se contopea cu pământul plin de iarba verde. Cu toiagul din lemn de abanos care avea în mijloc un smarald strălucitor cu care putea săvârși multe fapte magice, această ființă fantastica numită Svetlana, supraveghea și proteja pădurea pe care o are.

Însoțita tot timpul de perytonul credincios, cerbul alb-argintiu cu coarne de aur și aripi străvezii, frumoasa protectoare a plantelor și animalelor, care seamănă și cu oamenii, dar și cu animalele, poate fi și face rău, în apărarea naturii, dar și blânda și iubitoare.

Aceasta este protectoarea pădurilor, doamna plantelor, stăpâna animalelor,
Svetlana.

Natalia Roșu

Gândăcelul înfricoșător

Odată la câteva zile, în întunericul singurătății mele, mă vizitează un ... ceva.

Eu îi spun Gândăcelul-înfricoșător. Știu, știu foarte bine că nu are cu ce să mă rănească. Este pasiv și totuși mă sperie până-n oase. Gândacul are un cap cam la fel de mare ca cel omenesc. Este totuși mai lung, ca un oval alungit la extremități. Are niște cornițe mici, pe care le poți vedea numai dacă ești destul de atent. Are patru ochi roșii și patru ochi portocalii. Mereu, se uită în sufletul meu și îmi șoptește mesaje amenințătoare. Are trei guri care împreună, ocupă jumătate din „fața” gândacului. Una dintre ele are niște colți mari ascuțiți ca ai unui lup. A doua are acele membrane care ies din gura păianjenului, iar a treia are niște clești mari de o culoare cărămizie. Trei nări stau deasupra gurilor, iar antenele, lungi cât antebrățul meu, se îndoaie înspre stânga și dreapta. Această creatură nu are gât, deci capul nu este foarte bine delimitat de corp.

El ar fi înalt cât un adult, deci mult mai înalt decât mine, dacă ar sta în două picioare. Are o piele fină, subțire, de o culoare maro-închis. Pe abdomen și pe spate are un fel de carapace făcută din fâșii subțiri, de piele uscată, puse una peste alta. Pe carapacea din spate este o substanță transparentă, dezgustătoare și umedă. Gândacul are opt picioare lungi ca alea unui păianjen, dar cele două picioare de sus au gheare alungite și încovoiate. Ele au o blană subțire și ușor neagră. Două perechi de elitre îi stau pe spate. A doua, totuși, nu poate fi folosită. Coadă lui pare infinită. Are un ac subțire, dar ascuțit pe care nu știe cum să-l folosească, dar mereu mă minte că știe.

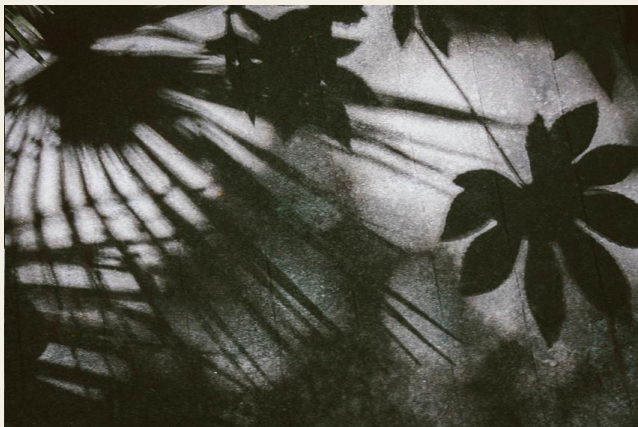

El este agresiv doar verbal, dar nu are ce să-mi facă. Este foarte încrezător în el și mereu bârfește-inclusiv pe mine. Râde de mine că mi-e frică de el, dar apoi râde de aceleași persoane pentru același motiv. Mă manipulează în a-l lăsa să trăiască și a-l nu-l strivi cu un papuc. Este cu adevărat inofensiv fizic, dar destul de periculos verbal și mental.

Nu vi-l pot arăta, deoarece el mereu reușește să plece înainte să ajungă cineva să îl vadă.

Sofia Pușcașu

Smorg

În Munții Skytorn, Peștera Arganach, se află gardianul Porților de Piatră.

Numele lui e Smorg. Nimeni nu știe cum de a ajuns el acolo, deoarece nu e flexibil și se mișcă foarte lent, deci nu poate urca un munte. El s-ar afla după Porțile de Piatră.

Conform celor care l-au văzut, Smorg e înalt de trei metri și lat de tot trei. Are pielea gri și arată de parcă ar fi fost făcut din piatră, cu niște brațe cât niște copaci de mari, cu degete uriașe, dar niște picioare scurte și groase.

Capul lui e chel și nu are nas sau urechi, deși poate să audă, nimeni nu știe cum. Are orbitele goale, întunecate, nesfârșite, neștiind nimeni ce se află în spatele lor. Are o gură strâmbă, cu maxilarul ieșind în afară, cu niște dinți galbeni și la rândul lor strâmbi.

Nimeni nu știe ce mănâncă și bea. Unii spun că mănâncă pietre și bea apă de peșteră, alții spun că mănâncă oamenii care îl abordează și le bea sângele, alții spun că își ia hrana de după Porțile de Piatră și alții spun că nu mănâncă sau nu bea nimic. Nimeni nu știe lucruri în această privință.

El poartă niște pantaloni maro, părând să fie și ei făcuți din piatră. Are și o bătă gigantică, cât un copac de mare, făcută din lemn rigid și cioturos.

Smorg e rigid și puternic, dar și foarte lent, părând că este un bolovan mare.

El este necruțător și nu acceptă negocieri și oricum, nu ar avea cum să comunice, având în vedere că nu s-ar fi observat că știe vreo limbă cunoscută și nouă. Mulți sunt cei care l-au abordat, încercând să treacă de Porți, dar nimeni n-a reușit să treacă de el, poate în cel mai bun caz, să scape cu viață și să spună altora, inclusive mie, cum arată și cum e Smorg, gardianul Porților de Piatră.

Iosif Ungureanu

Cireșarii

RECENZIE

„Cireșarii” a fost scrisă în anul 1953. Ea spune povestea a șase copii: Ursu, Maria, Ionel, Lucia, Victor și Tic. Împreună, ei pornesc într-o expediție pentru a explora o peșteră și a crea o hartă nouă, care să o înlocuiască pe cea învechită.

Mesajul cărții este despre cât de importanți sunt prietenii și cum trebuie să ne ajutăm unii pe alții. Acest aspect este evidențiat mai ales în momentul în care Ionel este răpit, iar prietenii lui fac tot posibilul pentru a-l salva.

Relația dintre personaje este relaxată, bucurându-se unii de compania celorlalți, Maria și Tic fiind chiar frați.

Suspansul este ridicat, mai ales atunci când Ionel este răpit, iar prietenii găsesc resturi de mâncare în peștera în care se credea că nu este nimeni.

Mie mi-a plăcut foarte mult cartea, deoarece transmite mesaje puternice și are o poveste foarte captivantă. Nu mă așteptam deloc la finalul cărții.

Recomand această carte copiilor de peste 12 ani, deoarece are un limbaj mai vechi și poate fi mai greu de înțeles pentru copiii mai mici. Cartea este foarte interesantă, deci nu vă lăsați intimidați de numărul de pagini, deoarece la final veți descoperi cât de bună este.

Eric Stoicescu, clasa a VII-a

BOOVIE BOOK TRAILER

Boovie este un festival anual în care mii de copii se împart în echipe formate din 6 până la 11 participanți. După ce echipele sunt stabilite, acestea trebuie să selecteze o carte. După alegerea cărții, echipele încep să o ecranizeze. Dintr-o carte simplă, trebuie să realizăm un book trailer.

Sfaturi pentru Boovie:

- Alegerea cărții: Fiind atât de multe echipe și doar cinci cărți disponibile, este normal ca locurile să fie limitate. De aceea, sugerez ca liderul echipei să fie pregătit și să aleagă cartea cât mai repede, pentru a vă asigura că prindeți exact cartea dorită.
- Citirea cărții: Recomand să luați cartea cât mai devreme și să o citiți cât mai repede, astfel încât să aveți mai mult timp pentru scrierea scenariului și filmarea trailerului.

·Trimiterea trailerului: Nu trebuie neapărat să vă grăbiți, deoarece în mulți ani au fost adăugate zile suplimentare termenului-limită.

Experiențele mele:

Boovie este un festival foarte interesant, deoarece îți oferă libertatea de a alege cu cine faci echipă, ce carte ecranizezi și, cel mai important, poți lucra împreună cu prietenii tăi și să vă distrați.

Recomand acest festival oricărui copil de peste clasa a V-a.

ERIC STOICESCU

Experiența mea cu Boovie, în ultimii trei ani, a fost una foarte frumoasă și, bineînțeles, de neuitat. Alături de colegii mei am creat o mulțime de amintiri amuzante în fiecare an, pe care fie le-am păstrat în memoria noastră, fie în scurte videoclipuri numite bloopers.

Chiar dacă participarea la acest concurs ne-a răpit timp de la școală și din weekenduri, dându-ne uneori și bătăi de cap, pot spune că a meritat de fiecare dată. După săptămâni întregi de muncă, am fost mereu mândri de produsul final creat împreună.

Din perspectiva mea, Boovie mi-a consumat ore întregi la fiecare ediție a concursului, deoarece eu am fost editorul trailerului încă din clasa a V-a. Am ajutat întotdeauna la montajul videoclipurilor filmate și al cadrelor trase de echipă.

Chiar și după a treia ediție la care am participat, pot spune că nu am avut niciodată o organizare foarte eficientă. De fiecare dată am ajuns pe ultima sută de metri cu trimiterea filmului, în fiecare an descoperind câte ceva nou în procesul de lucru.

Anul acesta, participarea mea a fost mai dificilă, fiindcă am încercat să editez trailerul cu un soft mai complex și necunoscut mie, iar organizarea cadrelor a fost destul de haotică, ceea ce a prelungit considerabil munca. Toți am muncit mult, pentru că a trebuit să filmăm o mulțime de cadre în ultimul moment, dar, în final, am fost foarte fericită că am reușit și că am dus proiectul la bun sfârșit.

În anii trecuți, am rămas cu o mulțime de faze comice din vizitele la colegi acasă și din căutarea unor locații speciale care să ne ajute să redăm povestea cât mai clar — cum ar fi corabia și peștera din cartea Cititorul din peșteră.

Totuși, îmi amintesc și momentele tensionante: alegerea cărții, trimiterea trailerului, validarea lui și emoția din apropierea galei Boovie.

Anul acesta chiar sper că vom reuși să ajungem cu trailerul nostru la festival!

MARA MILOS, CLASA A VII-A

LECTURA ȘI ARTA VIEȚII

Se spune că cea mai grea muncă este să lucrezi cu tine însuși, aceasta fiind cunoscută ca arta vieții. Cum fiecare artă are specificul său și instrumentele proprii de lucru, aş zice că arta vieții se bazează foarte mult pe lectură.

În opinia mea, lectura joacă un rol esențial atât în dezvoltarea copiilor, cât și a adolescenților. Prin intermediul lecturilor putem ocoli întreg Pământul cu viteza unei înotări de filă, descoperind locuri extraordinare și asistând la aventuri spectaculoase. Lectura este Mașina Timpului care ne transportă în perioade de mult apuse, dar și într-o multitudine de versiuni ale viitorului, în universuri paralele.

Lectura hrănește și dezvoltă curiozitatea, nerăbdarea de a afla lucruri noi, interesul pentru cunoaștere.

De câte ori vi s-a întâmplat să ațipească în timp ce vă citea unul dintre părinți sau bunici sau poate bona, și sigur ați fost nemiloși poruncind numaidecât: Citește! Citește! Lectura dezvoltă imaginația, latura artistică.

De câte ori ați colorat cu ochii minții peisajele descrise într-o carte sau de câte ori ați conturat pe o pânză imaginară portretul unui personaj, inspirați de indiciile oferite de un text?

Literatura oferă modele de urmat sau prototipuri negative pe seama cărora se pot învăța o grămadă de lucruri pozitive. Copiii și adolescenții își aleg personaje favorite de urmat în viață.

De câte ori ați ales să răspundeți cu demnitate unei provocări din viața reală numai pentru că ați apreciat această calitate la vreun personaj din lecturile voastre? Sau poate v-ați aruncat cu umbrela deschisă de pe un dulap în speranța că veți pluti ca Mary Poppins? Supercalifragilistic!

Lectura îmbogățește vocabularul și cultura generală, ajută la acumularea a nenumărate informații.

De câte ori v-ați simțit experți în dinozauri, pești, vulcani, fluturi și altele, doar pentru că ați sorbit din ochi pagini întregi din atlase și enciclopedii?

Lectura poate sădi și dorința de a confecționa lucruri concrete care să se asemeने celor vizate sau închipuite într-o poveste.

De câte ori ați încercat să vă creați singuri propriul costum sau o pelerină sau măcar o mască, ceva care să vă preschimbe în eroul preferat dintr-o carte, cum ar fi Harry Potter? Sau poate ați încercat să construiți un submarin visând la aventurile scrise de Jules Verne?

Lectura favorizează înțelegerea lumii întregi, recunoașterea importanței multiculturalității.

De câte ori ați aflat din cărți cum trăiau sau cum trăiesc oamenii din diferite colțuri ale lumii, cu obiceiuri, cu tradiții, cu ritualuri, cu specific cultural?

Lectura ne ajută să identificăm tipare în chipurile și mai ales în purtările oamenilor astfel încât să putem fi precauți în relațiile sociale.

De câte ori ați asociat o figură fictivă unei persoane din viața reală? Poate ați văzut vreo bătrânică urăcioasă și v-ați zis că e Vrăjitoarea Albă Jadis (din Narnia) sau poate ați văzut vreun copil cu defect la mers și v-ați gândit la Ada?

În încheiere, putem concluziona că lectura ne construiește într-o anumită măsură, ceea ce învățăm ne formează continuu, ne modelează, ne dăruiește înțelepciune, ne bucură sufletul și mintea deopotrivă.

Lectura slujește credincios artei vieții!

RĂZVAN SIMON, CLASA A VI-A

IMPORTANȚA LECTURII

Consider că este important pentru adolescenți și pentru copii să citească, deoarece ei pot învăța foarte multe lucruri de la vârste fragede.

În primul rând, în cărți se află multe informații de folos care te pot ajuta în diferite situații, cum ar fi informații despre ce trebuie să faci când te afli singur într-un loc străin, când te afli în pădure, când ești la un examen etc. Acestea sunt noțiuni pe care nu le poți afla de la oricine, oricând, oriunde, oricum. Totodată în cărți se folosesc multe cuvinte pe care nu le auzi în fiecare zi în discuții curente, unele fiind arhaisme, regionalisme sau neologisme. De exemplu, un copil sau un adolescent care citește mult va cunoaște mai multe cuvinte, va avea un vocabular mai extins și va comunica mult mai ușor.

În al doilea rând, când citești, îți imaginezi toate întâmplările și personajele din carte, ceea ce duce la dezvoltarea imaginației, oferind gândirii noi teritorii și astfel devenind o persoană mai creativă. De pildă, un copil sau adolescent care citește va gândi mai bine și mai profund.

Nu în ultimul rând, cititul te poate face mai empatic, deoarece poți vedea păreriile altora, situațiile altora și copiii pot învăța că e bine să fi diferit. De exemplu, un copil care citește va fi mai înțelegător și va avea mult mai mulți prieteni.

În concluzie, mult mai mulți copii și tineri ar trebui să citească pentru a învăța mai multe lucruri și pentru a se descurca mult mai bine în viață.

ANASTASIA CRISTIAN, CLASA A VI-A

O LUME FĂRĂ VERDE

Povestea asta începe brusc, nu ca altele, poate nu este destul de importantă, dar am ținut să vă spun totuși ca să vă arăt cum lipsa unui lucru ne poate întoarce viața cu susul în jos. Povestea începe astfel:

Era o zi de primăvară când mă întorceam de la școală foarte obosită. M-am așezat la birou pentru a face compunerea (tema) la limba română. Cu geamul larg deschis, am simțit o adiere ușoară de vânt care m-a lăsat adormită pentru câteva clipe...

— Vai! Unde am ajuns? Eram într-un loc necunoscut, un loc trist și posomorât, era un loc în care nu mi-am dorit să ajung vreodată. În fața ochilor se întindea un câmp de culoare închisă de arămiu, cu două tractoare mari și roșii care păreau părăsite de multă vreme. Pe partea dreaptă puteam să văd copaci înalți cu trunchiuri groase, de un maro închis până la cenușiu, cu frunze șterse de culoare. În spatele meu, o poieniță plină cu flori, dar care aveau culorile șterse, păreau triste, cu frunze gri închis, ce păreau dintr-un alt Univers. Era straniu, dar, la cât de obosită eram după o zi lungă de școală, nu am observat decât după ce am privit a doua oară că ceva lipsea... dar oare ce? Îngrijorată, privesc rapid în dreapta, privesc cerul albastru, mă uit către frunzele copacilor, mă uit și la petalele florilor, apoi... revin la copaci și în acel moment realizez că lipsea „VERDELE”. Mă frec la ochi, crezând că vederea îmi joacă feste, dar, nimic, culoarea verde dispăruse definitiv. Dar cum? Aveam mii și mii de întrebări, dar fără răspuns. Mă așez, simțeam nevoia de o pauză! Nu înțelegeam cum am ajuns aici și de ce totul diferea față de realitatea pe care o cunoșteam. Închid ochii pentru câteva secunde, timp în care mă gândeam la ce ar trebui să fac.

Închid ochii pentru câteva secunde, timp în care mă gândeam la ce ar trebui să fac.

— Hei! Ce ești tu? Se auzi o voce necunoscută, dar am ignorat-o crezând că visez.

— Hei! Cum te cheamă? Se aude aceeași voce subțire.

Deschid ochii... în fața mea o creatură ciudată, care avea două antene mari și rotunde și care avea un fel de pai în mâna dreaptă. Ochii îi erau bulbucați, albaștri, iar culoarea pielii era de un verde destul de deschis. Stai așa!.. repet în minte „de un verde destul de deschis” și sar din locul în care eram și întreb:

— Cum? Unde? Când? Ce ești tu?

— Sunt Lory... un... un... hmm... chiar nu știu ce sunt... știu doar că nu am mai văzut așa o ființă, precum ești tu... Tu ce cauți aici? Cum ai ajuns aici?

— Nu știu cum am ajuns, dar... tu cum de ești verde? Nimic nu mai are această culoare... doar tu... de ce? Cum?

— Hehe... păi vezi tu, spune micul suflet, eu am adunat tot verdele și acum eu sunt unic!

— Ai furat verdele? Întreb eu crezând că nu am înțeles bine.

— Da! Ai înțeles foarte bine! Cu acest pai pot să sorb ce culoare îmi doresc, spuse el plin de mândrie. L-am construit singur!

— Și de ce ai ales tocmai culoarea verde? Fără verde natura nu există!

— Fiind singura vietate din aceste locuri, am cerut copacilor și celorlalte plante să-mi ofere materialele pentru a-mi construi un adăpost. Dar ele s-au comportat foarte urât cu mine și așa am zis că dacă le voi lua toată culoarea am să le dau o lecție și așa am și făcut, spuse Lory furios.

— Dar știi, atunci când v-ați întâlnit pentru prima oară, cred că v-ați speriat unii de alții și ați lăsat teama să vă dicteze reacțiile. Ați greșit în ambele cazuri, și tu și ei! Răzbunarea este urâtă! Nu rezolvă nimic! Mai bine discutați și vă împăcați, pentru că ura vă îmbolnăvește. Redă-le culoarea și o să vezi că îți vor oferi ajutor, dacă știi să le vorbești!

— Nu știi dacă ajută la ceva. E mai bine să dețin doar eu controlul! A răspuns Lory. După discuții îndelungate, am reușit să-l conving pe Lory să se împace cu natura. Acum totul îmi este foarte cunoscut, copacii verzi, câmpul galben ca aurul... iar petalele florilor au început să se coloreze.

— Hei, Raisa! Trezirea, tema la română nu se face singură! spuse mama. Ridic capul de pe birou și observ că nici măcar titlul compunerii nu-l scrisesem. Oare cât am dormit? Se pare că destul de mult... dar acele „momente” m-au făcut să înțeleg multe. Până și cel mai nesemnificativ lucru poate să distrugă lumea, iar noi în zilele de azi nu apreciem natura, care ne ține în viață, și ba mai mult, ignorăm totul pentru că ni se pare normal că există.

Imprieteniți-vă cu natura... până nu este prea târziu!

RAISA RADU cls.a VII-a

O lume fără verde

Era 5 iunie 2100, Ziua Mediului, dar cui să-i mai pese? Tehnologia avansase atât de mult încât toți oamenii aveau condiții de trai foarte bune... poate prea bune. După inventarea teleportării și a levitarii, oamenii au devenit foarte leneși și nu și-au mai folosit picioarele pentru a se mișca decât rareori, ci doar scaune care levitează și se teleportează.

Astea fiind spuse, poate va întrebați ce s-a întâmplat cu natura? Poate credeți că, tehnologia fiind atât de avansată, sigur planeta a fost salvată de la încălzirea globală, dar nu. Oamenii au început să ignore aceste sfaturi despre salvarea naturii și ea este pe cale completă de dispariție, rămânând în viață câte 4 exemplare din 5 specii de animale și 5 exemplare din 20 de specii de plante, toate fiind ținute în laboratoare.

Nimeni nu mai avea grădini, nu mai erau parcuri, păduri, rezervații. La început, prin anii 2080, oamenii au încercat să salveze natura, dar gradual și-au pierdut interesul, deoarece nimic nu părea să dea roade. Lumea a început să ignore animalele, plantele și, încetul cu încetul, au dispărut, părand că nimeni nu-și dă seama, dar asta era greșit.

Alex, un băiat de 13 ani, observă asta. În fiecare an de la nașterea sa vedea din ce în ce mai puține animale și plante care n-ar fi trebuit să-l intereseze, nu? Dar el era diferit. Îi plăceau natura și animalele și era trist să le vada disparand. Când școala lui a organizat o expediție la laboratorul unde erau ținute ultimele specii ramase în viață, nu mulți copii s-au înscris, dar Alex da. Și-a dat seama că putea fi ultima lui șansă să salveze animalele și natura.

Ajunși acolo, puștii copii care au intrat în laborator au fost duși într-o zonă specială, unde și-au pus costume de protecție și au mers în fața unei uși mari. Când s-a deschis, copiii au rămas muți de uimire. Era o pădure cu mai multe specii de copaci: bambus, brazi, Sequoia, cu diverse animale mergând prin ea. Nemaivăzând animale și natura de mult timp, copiii s-au entuziasmat și au început să exploreze micul rai. Dar nu Alex. După ce s-a uitat în jur, a stat de vorbă cu niște oameni de știință, cărora le-a spus ideea lui: să creeze o mașină a timpului și să anunțe oamenii din trecut că rezultat oribil va avea ignoranța pentru salvarea naturii.

Fiind un copil deștept, geniu chiar, el și oamenii de știință au început să lucreze la o mașină a timpului. După 2 ani era în sfârșit gata. Având nevoie de multă energie doar pentru o singură călătorie, putea merge un singur pasager, așa că Alex s-a oferit voluntar și a călătorit până în anul 2025 pentru a încerca să salveze natura și animalele.

ERIC STOICESCU, CLASA A VII-A

CREATIVE
SEB

Anamaria Dragomir

Boeufsalat

- Trotz des Namens („boeuf“ = französisch für „Rindfleisch“) wird der Salat manchmal auch ohne Fleisch oder mit Huhn zubereitet, besonders bei Festen wie Weihnachten oder Ostern. Er ist heute eines der beliebtesten traditionellen Gerichte in Rumänien und ein Symbol für festliche Anlässe.
- Die Geschichte des Boeufsalats
- Der originale Salat wurde zum ersten Mal im Jahr 1860 vom belgischen Koch Lucien Olivier zubereitet, der in Moskau das berühmte Restaurant „Ermitage“ leitete. Er nannte die Kreation „salade de gibier“, was auf Französisch „Wildsalat“ bedeutet. Die Originalrezeptur enthielt edle Zutaten wie Wildfleisch, Kaviar, Trüffel und eine besondere Mayonnaisesoße – ein luxuriöses Gericht für die russische Oberschicht jener Zeit.
- Im Laufe der Zeit wurde das Rezept vereinfacht und an die lokalen Geschmäcker angepasst. Besonders in Osteuropa und auf dem Balkan, darunter auch in Rumänien, entwickelte sich eine eigene Variante: die heute bekannte „Salată de boeuf“ – eine Mischung aus gekochtem Rindfleisch, gewürfeltem Gemüse (Kartoffeln, Karotten, Erbsen, manchmal auch Gurken), und reichlich Mayonnaise, oft kunstvoll dekoriert.

Andrei Drăghici, clasa a IV-a

Meine Kleidung

Erstellt von Andrei Drăghici

Nicht gern: Pullover

Gern: Bluse

Lieber: Hanorac

Am Liebsten!
T-Shirt

Carina Chivaru, clasa a V-a

Walnusskuchen

Erstellt von Carina Chivaru

Walnusskuchen/Nusskuchen

Das ist der Walnusskuchen oder Nusskuchen. Es sind Schokolade, Nüsse und manchmal Rahat drin. Dies wird an Feiertagen wie Weihnachten oder Ostern gegessen. Walnusskuchen ist mein Lieblingsdessert aus Rumänien

Dieses hier ist mit Nüssen, Rahat und Schokolade.

Und dieses ist nur mit Schokolade und Nüssen.

Ingrid Balea, clasa a III-a

Ingrid Balea

Ich sammle:

Sylvanian Familien
Jacadi Plüschtiere
Nanables-Häuser
Manga-Bücher
Amiibo-Figuren

Ich tausche:

Lego-Sets
Actionfiguren

6.b

Ingrid:

Suche Sylvanian Familien und Jacadi Plüschtiere. Habe viele Lego-Sets und Actionfiguren. Wer möchte tauschen?

Lavinia Olteanu, clasa a IV-a

Meine Kleidung

Erstellt von Lavinia Olteanu

1. 😞 nicht gern: Jacken

- 😊 gern: T-Shirt

2. 😊😊 lieber: Pullover

3. 😊😊😊 am liebsten: Rock

Lorena Toader, clasa a III-a

Ich sammle Gitarren und Vinylplatten.

Ich tausche Vinylplatten.

Ich bin ein Fan von Kampfsportarten.

Meine Lieblingssportlerin ist Sonia Grindeanu, dreifache Weltmeisterin.

Maria Cristescu, clasa a V-a

Rumänisches Essen

Erstellt von Maria Cristescu

Nusskuchen-ein Kuchen mit Nüssen und Schokolade.

Bohnensuppe-Es ist eine Suppe mit Bohnen.

Rumänische Wurst-eine spezielle rumänische Wurst

Rumänischer Krapfen-Krapfen mit Marmelade und Sahne

Natalia Roşu

Sülze

Erstellt von Natalia Rosu

Um Sülze zuzubereiten, benötigen Sie:

- 2 Schweinefüße
- 2 Schweineschwänze
- 2 Rinderhörner
- Wasser
- 1 Karotte
- 1 Pastinake
- 1 Selleriewurzel
- 1 Zwiebel
- 4 Knoblauchzehen
- Salz (nach Geschmack)
- Pfefferkörner
- Lorbeerblätter

Dieses Gericht stammt aus Rumänien |

Natalia Roşu

Sülze

Erstellt von Natalia Rosu

Um Sülze zuzubereiten, benötigen Sie:

- 2 Schweinefüße
- 2 Schweineschwänze
- 2 Rinderhörner
- Wasser
- 1 Karotte
- 1 Pastinake
- 1 Selleriewurzel
- 1 Zwiebel
- 4 Knoblauchzehen
- Salz (nach Geschmack)
- Pfefferkörner
- Lorbeerblätter

Dieses Gericht stammt aus Rumänien |

Radu Ruxandra, clasa a III-a

Über mich

Erstellt von Ruxandra Radu

Mein Lieblingssänger ist Bruno Mars. Mein Lieblingslied ist *"Just the Way You Are"*.

Tanzen ist meine Leidenschaft. Ich habe eine Sammlung von Pokalen und Medaillen.

Sofia Calcișcă, clasa a V-a

Rumänisches Essen

Erstellt von Sofia Calcișcă

Klein

Klein ist ein traditionelles rumänisches Gericht, das aus Hackfleisch, normalerweise Schweine- und Rindfleisch, hergestellt wird. Es können aber auch andere Fleischsorten verwendet werden.

Sarmale/Kohlrouladen

Sarmale ist ein rumänisches Gericht, das normalerweise an Feiertagen gegessen wird. Wie Weihnachten, Ostern.

Sofia Pușcașu, Sara Stoicescu, Rebeca Diac, Bianca Velicu, Vladimir Olaru, Iosif

Ungureanu Rumänisches Essen

Erstellt von Sofia Pușcașu, Sarah Stoicescu, Rebeca Diac, Bianca Velicu,
Vladimir Olaru, Iosif Ungureanu.

Käsekuchen (pască) = Es ist ein rumänisches Gericht, das zu Ostern gegessen wird. Zur Zubereitung benötigt man Käse, Rosinen, Teig, Eier, Milch, Zucker und Butter.

Der Niesskuchen, auf Rumänisch als „Cozonac“ bekannt, ist ein traditioneller rumänischer und bulgarischer Kuchen, der traditionell zu Ostern oder Weihnachten gebacken wird. Die Hauptzutaten sind Mehl, Milch, Zucker, Eier und verschiedene Dinge, je nach den Vorlieben des Verbrauchers.

Eine alte rumänische Nachspeise ist Papanasi. Die Zutaten für Papanasi sind Teig, Öl, Sauerrahm und Blaubeermarmelade (normalerweise).

Die Kleinen – „mitel“ oder auch „mici“ ist der rumänische Name für „Kleinen“. Sie sind gegrillte Hackfleischröllchen. Sie wurden im Bukarester Restaurant „Caru cu bere“ gemacht und 1902 angeboten.

Sehr lecker!

Der Krautwickel - „Sarmale“ ist der rumänische Name für Krautwickel. Sie sind gebrillte Hackfleischrollen, in gekochtem Kraut eingewickelt.

Die Polenta = „mămăligă“ ist ein Essen aus Rumänien. Es ist mit Kleinen und Krautwickel gegessen. Es wird aus Maismehl und Salz hergestellt.

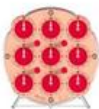

Stefan Negrea

Über mich

Erstellt von Ștefan Negrea

Ich sammle Zauberwürfel.
Ich tausche Schuhe.

Ich bin ein Fußballfan.
Meine
Lieblingsfußballmannschaft
ist die Mannschaft
Rumäniens. Mein
Lieblingsspieler heißt
Gheorghe Hagi.

CREATIVE
SEB

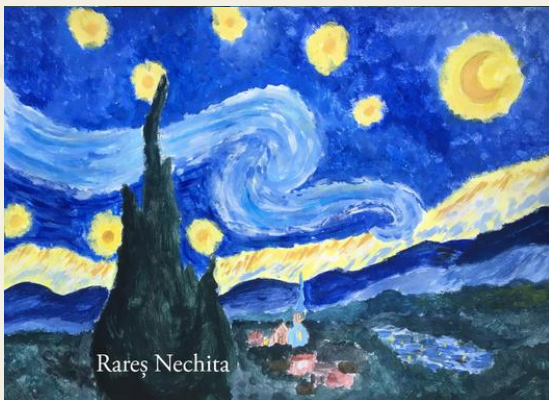

Desene și
picturi

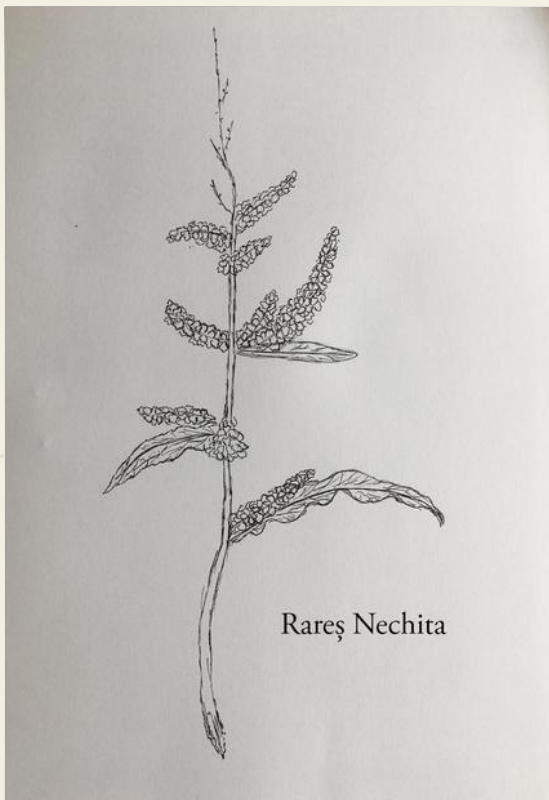

Sophia Apostol

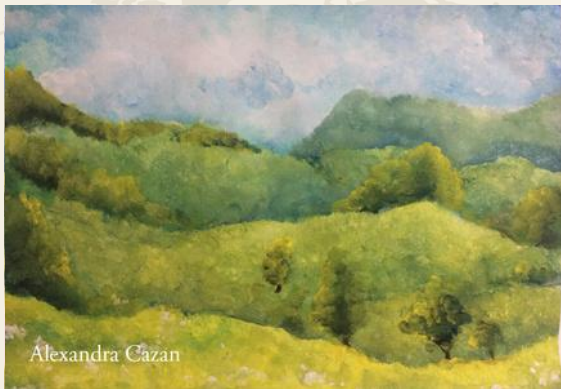
Rareș Nechita

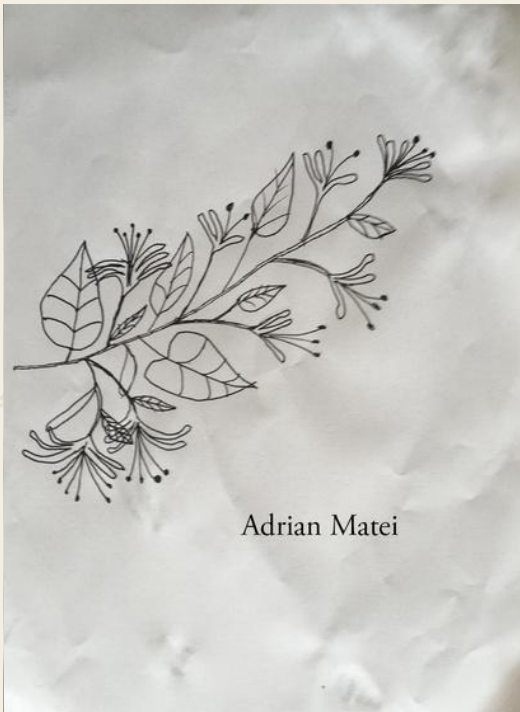

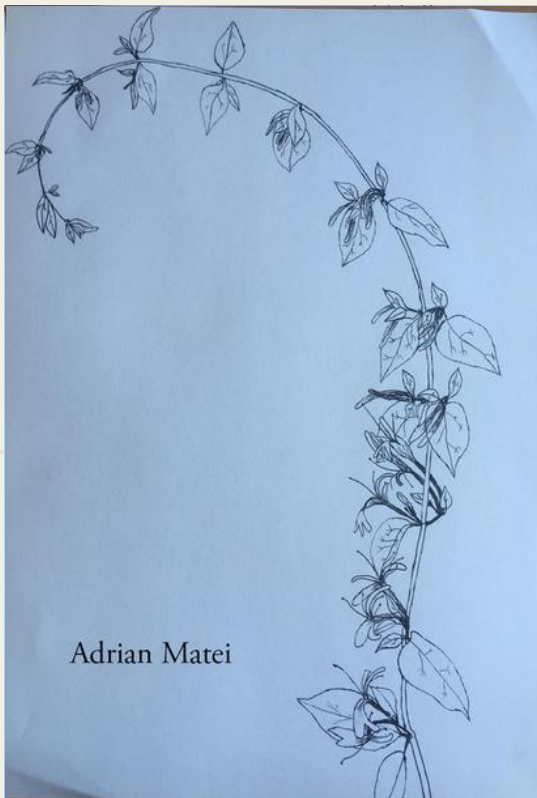
Anastasia Mihăilescu

Alexandra Cazan

Adrian Matei

Un remediu pentru mediu

Clasele a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a

Mara Milos

Mara Milos